

РЕЗОЛУЦИЈА Народне скупштине Републике Србије о заштити суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије

– Полазећи од резолуција Народне скупштине Републике Србије од 24. јула 2007, 14. фебруара 2007. и 21. новембра 2005. године, у којима су утврђена начела и смернице спровођења државне политике Републике Србије у односу на Косово и Метохију,

– Имајући у виду реалну опасност по суверенитет и територијални интегритет Републике Србије, која проистиче из претњи једностраним проглашењем независности Косова од стране привремених институција самоуправе у покрајини, као и из изјава неких држава да ће признати једнострану независност Косова,

– Стављајући до знања свим међународним чиниоцима да Република Србија, поштујући Повељу УН и свој Устав, има право и обавезу да се легалним средствима супротстави оваквом могућем развоју догађаја,

– Изражавајући своју спремност да и у постојећој ситуацији, у којој се угрожава суверенитет и територијални интегритет државе, Република Србија допринесе мирном и споразумном решавању овог питања на основу начела и норми међународног права и свог Устава,

– Руковођени неопходношћу континуитета јединствене државне политике и бранећи част и достојанство свог народа који легитимно и демократски представља,

На основу члана 99. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 134. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 56/05 – пречишћени текст и 81/06), Народна скупштина Републике Србије, на Седмој седници Другог редовног заседања у 2007. години, одржаној 26. децембра 2007. године, донела је

РЕЗОЛУЦИЈУ

Народне скупштине Републике Србије о заштити суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије

„Службени гласник РС”, број 125 од 26.децембра 2007.

1. На основу усвојеног Извештаја Државног преговарачког тима о преговорима вођеним под мандатом Тројке Контакт групе о будућем статусу Косова и Метохије (10. август – 19. децембар 2007) Народна скупштина Републике Србије констатује да је албанска страна избегавала да стварно преговара на исти начин као што је то чинила у првој фази коју је водио М. Ахтисари. Главни разлог њене опструкције налази се у ставу неких западних држава да Косово треба да добије независност. Услед таквог става западних држава, није било правог подстицаја да албанска делегација у преговарачком процесу трага за компромисним решењем питања о будућем статусу Косова и Метохије.

2. Народна скупштина Републике Србије констатује да се неке западне државе оштро противе наставку преговора о будућем статусу Косова и Метохије, што је онемогућило Савет безбедности да пронађе компромисно решење овог питања. Ове државе охрабрују албанске представнике на Косову и Метохији да прогласе независност покрајине и прете Републици Србији признањем овог противправног чина.

3. Народна скупштина Републике Србије са посебном забринутошћу констатује да је, закључцима свог Председништва од 14. децембра 2007. године (закључци бр. 65–70), Савет Европске уније наговестио активности у вези са Косовом и Метохијом, и у самој покрајини, које би непосредно угрозиле суверенитет и територијални интегритет Републике Србије.

4. Народна скупштина Републике Србије утврђује да би проглашење независности Косова, као и признање независности покрајине од стране било које државе, представљали грубо кршење међународног права, а пре свега Повеље УН, Завршног акта из Хелсинкија и Резолуције СБ УН 1244. Таквим актима и активностима били би непосредно угрожени суверенитет, територијални интегритет и уставни поредак Републике Србије.

5. Народна скупштина Републике Србије утврђује да би успостављање предложене мисије ЕУ за спровођење одбаченог Ахтисаријевог плана представљало акт угрожавања суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије. Савет безбедности током јула 2007. године није прихватио шест нацрта резолуције који су се заснивали на Ахтисаријевом плану, а пре свега на анексима 10 и 11 Ахтисаријевог плана. То су били анекси о постављању мисије ЕУ и НАТО војних снага на Косову и Метохији. Имајући ово у виду, Народна скупштина Републике Србије захтева да се пре доласка било које мисије која би заменила постојећу администрацију УН мора путем преговора пронаћи компромисно решење за будући статус покрајине Косово и Метохија, које ће одобрити СБ УН. Народна скупштина Републике Србије тражи од Владе Републике Србије да са ЕУ утврди да мисија ЕУ не може доћи на територију Србије, на Косово и Метохију, без адекватне одлуке Савета безбедности.

6. Због укупне улоге НАТО пакта, од противправног бомбардовања Србије 1999. године без одлуке Савета безбедности до Анекса 11 одбаченог Ахтисаријевог плана, у коме се одређује да је НАТО „коначан орган” власти у „независном Косову”, Народна скупштина Републике Србије доноси одлуку о проглашавању војне неутралности Републике Србије у односу на постојеће војне савезе до евентуалног расписивања референдума на којем би се донела коначна одлука о том питању.

7. Имајући у виду наведене чињенице, Народна скупштина Републике Србије утврђује следеће ставове као оквир деловања државних органа и других јавних чинилаца у одбрани суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије:

а) Одбрана Косова и Метохије као интегралног дела Републике Србије представља приоритет државних институција и свих јавних чинилаца у држави, све док не буде усвојено компромисно решење овог питања на основу Резолуције СБ УН 1244.

б) Сви акти проглашења и признања независности Косова и Метохије, као и све активности у међународном окружењу које би проистикале из ових аката, ма ко их доносио и примењивао, биће проглашени ништавним и противним уставном поретку Републике Србије. Сходно томе, Косово и Метохија ће се и у унутрашњим и у спољним активностима државе, њених органа и јавних чинилаца, сматрати саставним делом Републике Србије. Овај став биће меродаван за сваки појединачни акт или активност државних органа и јавних чинилаца све до изналажења компромисног решења овог питања на основу Резолуције СБ УН 1244. Посебно ће се

преиспитати дипломатски и сви други односи са државама које евентуално признају независност Косова и Метохије.

в) Обавезује се Влада Републике Србије да донесе конкретан и свеобухватан план мера које ће бити предузете у свим областима њених надлежности у случају противправног проглашења независности Косова и Метохије.

г) Обавезује се Влада Републике Србије да што ефикасније примењује уставне надлежности Републике Србије на Косову и Метохији, као и да појача деловање државних институција у остваривању тих надлежности. Посебно се обавезује Влада Републике Србије да у свим околностима које би могле наступити ефикасно делује на заштити живота и имовине, права и слобода грађана покрајине, а посебно српског и неалбанског становништва.

д) И поред настојања неких западних држава да блокирају даље преговоре којима би се мирним путем нашло решење статуса Косова и Метохије у складу са Резолуцијом СБ 1244, овлашћени представници Републике Србије треба да наставе напоре како би се обновили преговори и пронашло решење у духу међународног права.

ђ) Народна скупштина Републике Србије налаже Влади Републике Србије да међународни споразуми које Република Србија закључује, укључујући и Споразум о стабилизацији и придруживању, морају бити у функцији очувања суверенитета и територијалног интегритета земље.

е) Народна скупштина Републике Србије тражи од државних органа Републике Србије да употребе сва правна средства пред одговарајућим међународним и националним судовима ради заштите суверенитета и територијалног интегритета државе Србије.

8. Народна скупштина захтева од Владе Републике Србије да је редовно извештава о развоју догађаја у вези са Косовом и Метохијом и спровођењу овде наведених активности и мера за заштиту суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије.

РС број 47

У Београду, 26. децембра 2007. године

Народна скупштина Републике Србије

Председник,

др **Оливер Дулић**, с.р.